

รวมนิทานพื้นบ้านอีสาน

ศรีใจจัดเบาๆ จุงเบย

ชอยช้อยแน, อีนางเอิ้น



คำร้สำนักพิมพ์

หมูลุมู้สี่กัว่าเราเป็นทาสฝรั่งทั้งด้านงานวรรณกรรมแปลและกฎหมาย
ลิขสิทธิ์ที่มันมาจากเมืองนอกทั้งนั้น จึงขอประกาศเอกราชให้แก่บรรณภ
ภพด้วยการรวมเล่ม "ศรีใจจัดเบาๆ จุงเบย" รวมนิทานพื้นบ้านภาคอีสาน
ครับ ไม่ต้องไปเอาของเมืองนอกเมืองนามาให้ปวดหัว แถมมีคิตีสนใจ
ด้วยครับ.

พญาคันคาก ธิป พญาแถน ๑

เป็นตำนานเก่าแก่ของอาณาจักรล้านช้างทั้งสองฝั่งแม่น้ำโขงมานานกาล
ลูกหลานผู้เกิดใหม่ใหญ่ทีหลัง ไปเที่ยวบุญบั้งไฟ แล้วอาจจะสงสัยว่า
ทำไมบั้งไฟในขบวนแห่ของพี่น้องเฮาชาวอีสานตามหมู่บ้านตามตำบล
ต่าง ๆ นั้น ทำไมจึงติดหัวนาเอาไว้บนหัวบั้งไฟ แล้วก็แต่งแฉ่ด้วยลวดลาย
สีสังฆามสุดที่ยิ่ง เหมือนตัวนาครีตนาครีนั้น จะเล่าสู่ฟัง

กาลเมื่อนานมาแล้ว – นับเนื่องเป็นอสงไขย สมัยเมื่อสรรพสิ่งทั้งหลาย
ทั้งมวลมนุษย์, สัตว์สิ่ง, หินดินน้ำฟ้าตลอดแม้ป่าแดดทะเลฝน ต่างสื่อสาร
ระหว่างกัน ด้วยภาษาเดียวกัน ต่างรู้เรื่อง เข้าใจไม่มีแบ่งชนชั้นวรรณะ ต่าง
จึงสุขอยู่สร้าง เสมอด้่า ดั่งกัน เมืองสวรรค์ชั้นฟ้า มีพญาแถนเป็นใหญ่
อำนาจให้เกิดกาลเวลาแห่งฤดูต่าง ๆ พญาแถนเจ้า ได้เปิดประตูชั้นฟ้า ให้
พญานาคเจ็ดตนไปลงเล่นน้ำสระหลวง ทำให้น้ำเพื่อนเพียดฟังลงโลกมา
เป็นฝน นำความชุ่มเย็น ทำให้เกิดสุขสะดวงสบายในการเฝ้าการสร้าง การ
อยู่การกิน

สรรพสิ่งทั้งหลายก็ให้ความเคารพยำเกรงและกระทำการบูชาต่อพญาแถน
ตลอดมา กาลนั้น ยังมีเมืองขึ้นนครดอกไม้ ตั้งอยู่บนโลก พญาเมืองถือ

สัตว์ ตุ่มไพรฟ้า ให้สุขถ้วนอยู่จริง แม่เมืองให้กำเนิดบุตร ผิดเพศมนุษย์คือ
เป็นคณคากหรือเป็นคางคก เป็นที่หลากใจแก่ผู้คนทั้งหลาย หมอโหรได้
ทำนายทายทักว่า คณคากน้อยเป็นผู้มีบุญญาธิการยิ่ง จงเลี้ยงดูให้ดีเกิด
แล้วคณคากน้อยก็ค่อย ๆ เติบโตตามกาลเวลา หามีผู้ใดรังเกียจ
เดียดฉันท์ไม่ กระทั่ง เวลาล่วงไปสมควรแก่วัยเติบโตกล้า ทำวคณคากก็ถอด
คราบออก เป็นหนุ่มรูปงาม คราบคางคกก็กลายเป็นเกราะทองรองกาย พา
ให้เห็นเป็นองอาจ และทำวคณคากก็ทรงสามารถเชิงยุทธพิชัย มีฤทธิ์ ศักดา
เหนือกว่าไผ

เป็นที่ยาเกรงแก่เหล่าสัตว์เขี้ยววงบหน้าและบรรดาผู้มีเดชกล้าทั้งผอง ทั้ง
ยังทรงบุญญาบารมีด้วยการรักษาสัตว์, ศีล, ทาน จนเป็นที่ยกย่องเคารพ
บูชาของสรรพสัตว์สรรพสิ่งทั่วทั้งที่ป พญาเมืองจึงยกให้ทำวเป็นผู้ครอง
นครดอกไม้สี่ต่อสันตติวงศ์ มนุษย์, สัตว์สี่ง, หินดินฟ้าและป่าแดดทะเล
ฝน เมื่อต่างให้ความเคารพยกย่องบูชาต่อพญาคณคากแล้ว ก็ล้มละการ
กราบไหว้สาต่อพญาเถน เมื่อก่อนนี้จะทำการหากินหาอยากอันใด ก็ด้วย
เถนด้วยเครื่องไหว้บูชา หากบัดนี้, กลับละเลยขันห้าขันแปด เหล้าไหไก่
โตแปนเปล่า ทำให้พญาเถนน้อยออกน้อยใจ จนกลายเป็นเคื่องแค้นโกรธา

“อ้ายมนุสสาสรรพสิ่งทั้งหลาย มันไม่ยำเกรงเคารพต่อกูอย่างนี้เสียแล้วจำ
กูจักสั่งสอนมันเสียบ้าง ให้มันรู้แสงฟ้าพญาแถนเป็นใหญ่ ให้มันทุกข์
แค้นแค้น แหงนหน้าเปล่าตาย”

แถนจึงปิดเมืองฟ้า ต้นแปวพญานาค บิให้ขึ้นเหล่าน้ำ ให้เพื่อนเพียด เกิด
ฝน แล้วทั้งสากลโลกก็บังเกิดความแห้งแล้งทुरกันดาร ดินหินทราย สรรพ
สิ่งสรรพสัตว์ทั้งหลาย ต่างก็ หอดหิวฮ้างโอดโอยทุกชะแหล่ง แล้งเลือดขุ่น
ตายม้วยระบาดหาย ดินและทรายหมกไหม้ ปากก็ว้ายสายธารแห้งกิน ๆ
ลมป็นโง้งองเฝ้าขั้วไหม้ชะเล

แล้วมนุสสาสรรพสิ่งจึงเปิดสภา มีพญาคันคากเป็นประธาน ค้นหาสาเหตุ
รวบรวมปัญญาเพื่อหา

ทางแก้ไข สภาไล่กันไปไล่กันมา จนได้ทราบว่า เหล่าพญานาคทั้งเจ็ดตน
ถูกพญาแถนกีดกันปิดปล่องขึ้นสวรรค์ ฝนจึงไม่ตกลงมาตามกาลอัน
สมควรดังเคยเป็นมา

“อุเหม่” □ พญาคันคากซึ่งโกรธโกรธาจนพุงป่อง ” ไฉนว่า ญาแถนจึงไม่รู้
หน้าที่ไม่ปฏิบัติธรรมจั่งที่ □ ปรปฏิบัติหน้าที่คือการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้า
องค์ได้ก็ตรัสเอาไว้เป็น หัวใจแห่งศาสนา ”

หมายความว่า ธรรมะคือหน้าที่ หน้าที่คือธรรมะ ผู้ปฏิบัติตนไม่เบียดเบียน
ผู้อื่นผู้ใด และทำหน้าที่ไปเป็นธรรมดาของการดำเนินชีวิต (เป็นธรรมชาติ
ของสิ่งมีชีวิต) ย่อมเกิดผลดี-สุข-สงบ-ร่มเย็น (เป็นธรรมะ)

แล้วพญาคันคากก็แต่งให้พญานกเค้าแมวเป็นทูตไปเจรจาแถน ขอให้แถน
จงรักษาทำหน้าที่เปิดประตูสวรรค์ชั้นฟ้า ให้พญานาคเจ็ดตนได้ขึ้นไปเล่น
น้ำสระหลวงตามที่เคยมา เพื่อดับทุกข์เข็ญเสียเถิด แต่พญาแถนแสนโกรธ
ร้อยก็ไม่ยอมแถนก็ไม่ยอมโอนอ่อน ” ย้อนว่า สู้พากันย่านคารพบูชาดู
พากันบูชาบักพญาคันคากเมื่อสูทุกข์เดือดร้อน ให้หันหน้าไปพึ่งมัน นั้น
ถ้อน □ พญานกเค้าแมวนำความเจรจาล้มเหลวมาสู่สภาพัง เหล่าสรรพ
สัตว์สรรพสิ่งได้ฟังยิ่งท้อแท้ และความโกรธกริ้วก็บังเกิดเป็นพายุ พญาคัน
คากประกาศสงครามต่อแถน เกณฑ์ล่าสัตว์เขี้ยวขวาน้ำและบกดาทัพ สัตว์
ปีกระดมพล เหล่าเลื่อยคลานมีพญานาคเป็นเจ้าก็จัดเหล่าของตน สัตว์หก
ขาแปดขาบังก็ต่างปลุกใจบเกรงย่าน

พญาคันคากบัญชาการให้พญาปลวกพาพววก่อโพน เป็นโขนโถงโขน โหฏุ่นโพนต่อโพนไปถึงฟ้าหยอนๆ สรรพสัตว์พากันไต่ต้นแดนถึงแกนฟ้า พากสวรรคต สงครามเทือนนั้นเกิดสะเทือนเลื่อนลั่นระบาศทั่วจักรวาล สองซิง ดีดีทัฬห แผ่นดินไหวไฟฟาด น้ำก็เฟือนสมุทรพื่น ลมก็หมุนน้ำวป่า ผ่นแดนท่าบมีเทือเหือดมี้อ ระเบิดเพี้ยนเปลี่ยนแปลง ผิดสำแดงแล้งฮ้ายบมี เหือดฮนทุกซิง ชุกเซ็ญหันกลีญคมุ่นวายทะลายปิ่น เป็นจั้งซี้เจ็ดปีปลายเจ็ด เดือน คันคากแดนรบเรวกันบ่หยุดหย่อน บมีผ่นเหือดหญืออ ทั้งสองก้าฟ้า เสมอ ท่านเฮย

พญาคันคากพญาแดนรบสู้ตัวต่อตัวเจ็ดวันเจ็ดคืนก็ยังมีผู้พ่ายผู้แพ้ ทั้ง สองจึงทำชนข้างกระทำยุทธหัตถี โดยพญาคันคากคิดอุบายให้พญานาค แฝงตัวไปในทางข้าง ในระหว่างชนข้าง พญาคันคากถูกพญาแดนเอา ตะพดหล่อแก้วทูปตีตามร่างกายตามหัวจนโปกโตนเต็มไปหมด สบโอกาส ของข้างฟาดทาง พญานาคลอยละลิวไปรัดตัวพญาแดนจนตกจากข้างร้อง โอโดโอยพญาคันคากถีบถองทูปตีแก้มือที่ตนเสียที่ถูกตีหัวปูดหัวโปเป็น ตะปุ่มตะป่ำ จนพญาแดนร้องขอชีวิต สงครามจึงสงบราบคาบลง แผ่นดิน หยุดไหวถล่ม ผ่นฟ้าก็หยุดคะนอง ลมพายุอ่อนตัวสงบลง ฟ้าแจ่มจางปาง

แล้วก็มีกรรือฟื้นคิด ว่าไฉนพญาแฉนจึงไม่รักษารธรรม ไม่ทำหน้าที่เปิด
ปล่องสวรรคต ให้พญานาคเจ็ดตนขึ้นไปเล่นน้ำทำให้ฝนแล้ง ก่อทุกข์กันดาร
ต่อโลก แฉนยอมรับผิดและสัญญาว่าต่อไปจะไม่ทำอีก แต่ ก็ยังมีข้อกังขา
ว่า พญาแฉนจะผู้ได้จึงได้ว่าถึงระดูฝนคนตกกล้าทำนาข้าวไร่ เอ็ดจึงได้จึงสิ
ผู้ฮอยฮูประเพณี

พญาคันคากตรึกตรองแล้วจึงบอกว่า ถึงเวลาเดือนหกเขาจะให้คนเอ็ดบั้ง
ไฟเพื่อให้พญานาคขึ้นมาเมืองฟ้า พญาแฉนเห็นแล้วก็จึงเปิดปล่อง
สวรรคตนั้นเถิด แต่นั้นมา คนก็จึงทำบั้งไฟตกแต่งเอื้อ ให้พญานาคขึ้นฟ้าไป
สร้างฝนในเมืองแฉน.

หูดสามเปา

บั๊กหูดสามเปาเป็นผู้ชายคนหนึ่ง มีแต่ตุ่มเต็มโต ขี้คร้านหลาย กินแล้วจะมี
แต่นอน พอกับแม่เลยให้ไปอยู่วัดแห่งหนึ่งกับยาคุ

ยาคุทะเลเขาเม็ดแดงไมให้บั๊กหูดสามเปาไปปลุก และบอกว่าให้ไปรดน้ำ
ทุกวัน ความขี้คร้านของมันบ่ตักน้ำหัด แต่ไปเยี่ยว (ฉี่) รดทุกมื้อ ๆ

จนบั๊กโมเติบโตใหญ่ พอบั๊กโมสุกก็เลยเอาไปถวายพระยา พระยามีลูกสาวผู้
หนึ่งงามขนาด ชื่อ นางลุน ลูกสาวพระยากินบั๊กโมแล้วเกิดมีลูก พระยา
ถามลูกว่ามีลูก

นำไผ ลูกสาวจะบอกว่าไม่รู้ พระยาเลยตีสั่งร้องป่าวว่าให้คนเอากล้วยมา
คนละหนึ่งหน่วย ถ้านางเอากล้วยนำผู้ได้ผู้่นั้นสิเป็นพ่อของลูกในท้อง

ส่วนลูกสาวพระยาไผ่ยื่นให้ก็ไม่เอาจนมาฮอดบั๊กหูดสามเปาเดกกล้วยให้
นางลุนก็เอาบับ พระยาเห็นอย่างนั้นก็โกรธมากหลาย เลยไล่บั๊กหูดสาม
เปา

กับนางลุนหนีเข้าไปอยู่ในป่า พร้อมกับมิดดวงหนึ่ง เสียมดวงหนึ่งบักจก
ดวงหนึ่ง เขามิดตัดต้นไม้ทำที่อยู่ นางลุนก็ไม่พูดด้วยสักที ทำอย่างไรก็ไม่
พูด นานๆ ไปก็พูดเอง (บู้ฮู้ว่าเป็นหยัง)?

ต่อมาเมียงก็เลยบอกให้ไปถางป่าจะปลูกผักปลูกหญ้า ปราบภูวถางต้นไม้
ไว้แล้วยามมื่อเช้าต้นไม้ก็หายหมด ฟันอีกหลายครั้งก็เป็นเหมือนเดิม บัก
หุดสามเปาก็เลยแอบดูจอบเบ็ง พอแต่ตะเว็นตคดินกะมีลิงโตหนึ่งถือส้ม
เดินมาพอแต่ตีส้มต้นไม้ลุกพืขึ้นมา บักหุดสามเปาเห็น เลยแล่น ออกไป
จับลิง ทำท่าสีฆ่าลิง ลิงกะเลยฮ้องขอชีวิตไว้ บักหุดสามเปาก็เลยว่ามีงเป็น
หยังจ้งเฮ็ดจ้งซี

กูสิปลูกบักแดงบักไม่วู้ให้เมียกูกิน ลิงกะเลยว่ามีงนั้นมันเป็นส้มวิเศษ
บักหุดสามเปากะเลยว่ามีงวิเศษจ้งได้ลิงบอกว่าตีเป็นคนงามกะได้

ตีเป็นผู้เฒ่ากะได้ ตีเอาบ้านเขาเมืองกะได้ บักหุดสามเปาก็เลยลองตีดู ตี
ให้หุดกุหายกะนา พอแต่ตีส้มหุดที่มีอยู่ก็หาย

เอาดีให้กู่ผู้เป็นผู้งาม ๆ ได้บ่ได้ ว่าแล้วละกะเลยตีซ้องให้เป็นผู้บ่าวงาม ๆ
แล้วลึงกะเลยเอาซ้องให้ พอแต่ได้ซ้องแล้วบักหูดกะเลยกลับบ้านไปหา
เมีย

เรียกเมีย เมียก็เลยว่าย่ามาเอ็นซ้อย ซ้อยมีผิวแล้ว ซ้อยลูโตนผิวซ้อย บัก
หูดสามเปาะกะเลยว่าย่าซ้อยนี้แหละผิวเจ้า ซ้อยบ่เชื่อแฮ...

.ซ้อยลิตีซ้องให้เป็นหูดคือเก่าเด้อ พออิฐฐานแล้วกะเลยตีซ้องให้เป็นหูด
เหมือนเก่า เมียก็เลยเชื่อ แล้วกะเลยตีให้กลับเป็นคนงามเหมือนเดิม

ต่อจากนั้นแล้วก็เลยตีเอาบ้าน เขาเมืองอื่นๆอย่างมีความสุข

กล่าวถึงพระยา สงสัยว่าหูดสามเป่ามันตายหรือยัง เลยบอกเสนาอำมาตย์
ไปเอบดู พอแต่เสนาไปดูเลยกลับมา

บอกพระยาว่าบักหูดสามเป่ารูปร่างมากกว่าเก่า รูปร่างพระยาเลยไปดูให้เห็น
กับตา ก็เลยให้บักหูดสามเป่าตีซ้องให้ตัวเองเป็นหนุ่ม แล้วกลับบ้านกลับ
เมือง พอแต่เมียเห็นพระยาก็ไม่เชื่อว่าเป็นผิวเจ้าของ เลยบอกว่ามีซ้อง
ศักดิ์สิทธิ์อยู่กับ หูดสามเป่า

เมื่ยกะเลยว่่าซ้อยอยากเป็นสาวงามเหมือนกัน ฮึๆ ว่าแล้วบักหุดสามเปา
ก็เลยตีซ้อย เมียพระยาก็เลยกลับเป็นคนงามคนสวยเจ็ดประเสริฐศรี

ปรากฏว่่าบ้านเมืองนั้นม่ี่แต่คนงาม ๆ มีแต่หนุ่ม ๆ สาว ๆ สวย ๆ เจ็ด ๆ หมด
ทั้งบ้านทั้งเมือง เพราะหุดสามเปาตีซ้อย ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างความสุข
แฮบผปีแอนด์.....จบจ้อย

นี่แหละเ็นว่่า

เบิ่งคนอย่างเบิ่งแต่เพียงภายนอก เบิ่งจิตใจเขาน่า

บ่า..... ซ้อยนั้นอยู่ไสหนอ ซ้อยสิตีให้คนอีสานอยู่ดีกินดีตลอดเบ็ดชา ตี
เรียนกะให้ได้เกรด 4 เบ็ดซุวิชา

พวกเจ้าเต้ ได้ซ้อยตืออิษฐานอีหยัง มาเว้าสูฟังแนเด้อ.....กิกิ.

ท้าวหงษ์หิน

ณ เมืองพาราณสี พระราชาทรงมีพระมเหสี 7 นาง แต่ นางวิมาลา เป็น
มเหสีเอก ครั้นเมื่อนางตั้งครรภ์ โหราทำนายว่าเทวดาจะมากีดด้วย มเหสีที่
เหลือก็เกิดอิจฉาริษยา ครั้นเมื่อทำคลอดให้นางก็ได้นำสุนัขมาเปลี่ยนโยน
เด็กทิ้งไป พระอินทร์เลยนำขึ้นไปเลี้ยงบนสวรรค์ ส่วนพระราชาได้ คิดว่า
นางลอบเป็นชู้กับหมาจึงไล่นางออกจากวัง

นางจึงไปขออาศัยอยู่กับคนที่เฝ้าสวนของพระราชา จนเวลาเลยผ่านไป
พระอินทร์ได้ทราบว่านางต้องการเห็นหน้าลูก เลยเสกก้อนหินให้เป็นหงส์
ให้ลูกของนางขี่เหาะลงมาจากสวรรค์มาหานาง

ส่วนลูกทั้งหกของมเหสีรองเมื่อโตขึ้นได้นำกระบี่ทองคำเล่นในสวนกับลูก
ของนางวิมาลา มีการแข่งขันกระบี่กันระหว่างกุมารลูกของนางวิมาลาและ
กุมารทั้ง 6 ทำให้ลูกของนางชนะการแข่งขันได้ทองคำไปให้นางวิมาลาผู้
เป็นแม่ทุกวัน

วันหนึ่งมียักษ์กินคนมาจับคนกินในเมืองนี้ ยักษ์นี้จะมาจับคนกินทุก 7 วัน ลูกน้อยของนางวิมาลาได้ฆ่ายักษ์ตาย กุมารทั้งหกได้รับสมคบกันอ้างว่า ตนเป็นผู้ฆ่ายักษ์ กุมารทั้งหกได้จ้างกุมารน้อยให้ปิดบังความจริงไว้ ทำว พาราณสีจึงจัดงานสมโภชกุมารทั้งหกว่าเป็นผู้กล้าหาญ และมอบภาระ ให้กุมารทั้งหกไปตามหาเหยื่อที่เคยถูกยักษ์ลักพาตัวออกไป กุมารทั้งหกจึงขอ นำเอาลูกนางวิมาลาไปด้วย เมื่อขบวนทัพยกมาถึงแม่น้ำแห่งหนึ่งหกกุมาร ขอรออยู่ริมฝั่งแม่น้ำไม่ยอมเดินทางไปปราบยักษ์ ให้แต่เพียงกุมารน้อยไป แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ลูกนางวิมาลาซึ่งหงส์หินข้ามแม่น้ำไปถึงเมืองยักษ์แห่งหนึ่ง พระยายักษ์ชื่อ วัสสวโร ยักษ์นั้นไม่ตอบโต้ข้ายังอ่อนน้อม และยกลูกสาวให้เป็นภรรยา ชื่อ นางमुखดี

เมื่อไปถึงเมืองกุมภกันท์ พระยายักษ์กุมภกันท์ได้อ่อนน้อมยกลูกสาวให้เป็น ภรรยาเช่นกัน ชื่อนางจุลคันธา เมื่อไปถึงเมืองอนูมา พระยายักษ์อนูมาได้ อ่อนน้อมและยกลูกสาวให้ ชื่อ นางศรีจันทร์รา กุมารน้อยได้รบพุ่งกับยักษ์ มากมายในที่สุดได้พายำออกจากเมืองยักษ์ได้ เมื่อพายำมาถึงริมฝั่งแม่น้ำ ลูกนางวิมาลา ได้ถูกหกกุมารฆ่าเสีย แล้วพายำไปเมืองพาราณสี อ้างว่า ตนเป็นผู้ช่วยเหลือยา ทางเมืองก็ได้มีการสมโภชรับขวัญเป็นงานใหญ่

ฝ่ายธิดายักษ์ทั้งสามพบว่าสามีของตนถูกฆ่าตาย จึงโคกเศรัร่าพันถึงสามมีที่รัก พระอินทร์จึงได้แปลงกายเป็นหนุ่มรูปงามมาเกี่ยวพาราศรีให้นางปลงใจด้วย นางก็ไม่ยอมตกลง พระอินทร์จึงแปลงเป็นยักษ์จะกินศพัวของตน นางทั้งสามก็ไม่ยอมให้กินและ ขอยอมตายแทน พระอินทร์จึงแปลงกายเป็นพราหมณ์เอนำทิพย์มาชุบชีวิตสามีของนางให้ฟื้นขึ้นมา ส่วนยาได้เล่าให้เจ้าเมืองพาราณศรีผู้เป็นโอรสฟังว่าผู้ช่วยยาออกมาได้ คือชายผู้ซึ่งหงส์หินเหาะได้ เจ้าเมืองพาราณศรีจึงสั่งให้ทำประตูเข้างานสมโภชมีเพียงประตูเดียวเพื่อดูว่าชายผู้ซึ่งหงส์หินเป็นใคร ยากับลูกนางวิมาลาได้พบกัน และท้าวพาราณศรีได้สั่งให้ประหารชีวิตแม่ลูกทั้งสี่ บสองคนนั้นเสีย ที่จจาวิชาและปองร้ายผู้อื่น และอภิเษกให้กุมารน้อยผู้ซึ่งหงส์หิน และธิดายักษ์ทั้งสามคน ครองบ้านครองเมืองสืบต่อราชบัลลังก์ .

ชั้นสองตอน

ชั้นสองตอน หมายถึง เนื้อคู่

ชั้น หมายถึง เนื้อ

ตอน หมายถึง ชั้น

รวมคือ เนื้อสองชั้น เนื้อสองชั้น ก็คือ เนื้อคู่

ว่ากันว่า นานมาแล้ว เมื่อปี 2514 จำปา รักกันกับบุญหลายมีากมาก แก่ พ่อแม่เกิดกัน เพราะพ่อแม่เป็นศัตรูกันเมื่อ 20 ปีก่อน ทั้งสองถึงแอบคบกันลับๆ ตลอดมา จนวันหนึ่ง จำปา พี่ของ จำปาซึ่งแอบรักบุญหลาย เห็นจำปา กับบุญหลายคุยกัน ทั้งใจไม่พอใจ จึงนำความไปบอกพ่อแม่ พ่อแม่แค้นใจมาก จึงจับจำปามวชชี เวลาผ่านไปหลายเดือน จำปาก็ก่แอบหนีจากการเป็นชี หนีไปอีกหมู่บ้านหนึ่งกับบุญหลาย เมื่อจำปีทราบจำปาหนีไปกับบุญหลาย จำปาก็ไปบอกพ่อแม่ของบุญหลาย ฝ่ายแม่ของบุญหลายก็ตรอมใจตาย ส่วนพ่อบุญหลายไม่เชื่อเลยจับจำปาขังไว้ที่บ้านของตน แล้วไปของพ่อแม่ของจำปา ว่าให้หาบุญหลายมาคืนแล้วจะเอาจำปาคืนให้ ทั้ง

สองจึงแสวงมาเล่าความจริงว่าไม่ได้เอาไป มาพร้อมกับข้าวห่อหนึ่งใส่ยาพิษมาให้พญานหลายกิน พอบุญหลายก็กินแล้วตายไป พ่อแม่จำปีก็พาจำปีกลับบ้าน แต่ยังไม่ถึง โจรก็มาปล้นกลางทางแล้วชิงเอาทั้ง 3 ทิ้งเสีย ส่วนจำปีกับบุญหลาย ครองรักกันไม่นานก็มีลูกแล้วแต่จำปีเลยเป็นน้ำบอสติไม่เต็ม วันหนึ่งเห็นมีดในครัว จึงถือมาฟันหัวบุญหลายตาย .

"หมูหลุมไม่มีละเมิดลิขสิทธิ์ ไม่ตกเป็นทาสทางวรรณกรรมตะวันตก จัด
นิทานพื้นบ้านอีสานไปพร้อมคติสอนใจคับ"

ธงทองแดง จัณเฑาะลสุด

